

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

EN ΑΓΓΛΙΑ

Πρὸς ταῖς ἄλλαις ἐφορταῖς, αἵτινες ἐτελέσθησαν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς βασιλείας τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀπονομὴ βραβείων εἰς τοὺς ἐπιδειξαντας δι' ἔργων στοργὴν ὑπὲρ τῶν ζώων. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, συνοδευομένη ὑπὸ πάντων τῶν ξένων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου, καὶ ἅπαντες οἱ ἐξέχοντες πολιτικοὶ καὶ μὴ Ἀγγλοὶ, παρέστη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Alberton, ὅπως ἀπονεύμῃ τὰ βραβεῖα ταῦτα. Εἶνε πράγματι παροιμιώδης ὁ ἔρος τῆς βασιλίσσης ὑπὲρ τῶν ζώων, ὃν ἐπεδείξατο ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας. Τὰ περισσότερα σωματεῖα πρὸς προστασίαν τῶν ζώων διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς καὶ τὰς ἀμέσους τῆς ὀδηγίας. Πρόσωπα τοῦ Παλατίου ἐτιμωρήθησαν ὑπ' αὐτῆς πολλάκις καὶ ἀπεβλήθησαν, διότι ἐθεάθησαν διερεθίζοντα κύνα ἢ γαλῆν. Εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος διανομῆν τῶν βραβείων ἀντεπροσωπεύθησαν ἐξήκοντα καὶ τρεῖς σύλλογοι, ὧν προεδρεύουσιν οἱ κκ. Γλάδστων, Σαλισβουρῆς, αἱ Κυρίαί των, καὶ πλείστοι ἄλλοι ἐξέχοντες Ἀγγλοὶ πολιτικοί. Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ὑπὲρ προστασίας τῶν ζώων σύλλογοι ἀνέρχονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας, νόμοι δ' ὑπὲρ προστασίας τῶν ζώων λειτουργοῦσι καὶ μεταξὺ τῶν ἡμικαγρίων Ἰνδῶν. Παραλείποντες τὴν ἐκτενῆ προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τοῦ βασιλικοῦ συλλόγου πρὸς Αὐτὴν, ἐν ἣ ἀπαριθμεῖ τὰς προόδους, αἵτινες ἐπετελέσθησαν καὶ ἐξαίρει τὰς ὑψηλὰς ὑποστηρίξεις, ὧν ἔτυχον παρὰ τῇ Α. Μ. περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς βασιλίσσης, ἣτις ἔχει ὡς ἐξῆς.

« Ἀποδέχομαι μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως τόσον πιστὴν καὶ ἀφωσιωμένην προσφώνησιν συγχαίρουσάν με ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς βασιλείας μου. Ἐκτὸς ἄλλων ἀποδείξεων τῆς ἐξαπλώσεως τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως μεταξὺ τῶν ὑπηκόων μου, ἡξίωσα ἰδιαζούσης προσοχῆς μετὰ εὐκρινεῶς ἀγαλλιᾶσεως τὴν ἐπιπλέον ἀνάπτυξιν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων πρὸς τὰ κατώτερα ζῶα. Δὲν εἶνε πλήρης ὁ πολιτισμός, ὅταν δὲν συμπεριλαμβάνῃ τὰ ἀναυδα καὶ ἀπροστάτευτα τοῦ θεοῦ δημιουργήματα ἐντὸς τῆς σφαίρας τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εὐσπλαχνίας. Αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι τοῦ ὑμετέρου συλλόγου συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῆς τῆς ἠθικῆς μορφώσεως πρὸς σκοπὸν ὄντως ἀντάξιον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τῆς εὐτυχίας τῶν ζώων, ὑφ' ὧν περιστοιχοῦ-

μεθα. Κατέχομαι ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι θέλετε ἐπιδείξει σταθερὰν ἐγκαρτέρησιν εἰς τοὺς εὐγενεῖς σας σκοποὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἔχητε πάντοτε τὰς θερμότερας μου συμπαθείας ».

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἄμα θέσητε ὡς ἀξίωμα, ὅτι δύνασθε νὰ παρβαδίσητε τοὺς κανόνας τῆς τιμῆς καὶ τῆς πίστεως χάριν μεγάλου τινὸς συμφέροντος, τίς ἐξ ὑμῶν θὰ ἐμπιστευθῇ πλέον εἰς τὸν ἄλλον, ὅταν οὗτος δύναται νὰ ἀθετήσῃ τὸν λόγον τοῦ καὶ νὰ σὰς ἀπατήσῃ; Καὶ τότε ποῦ θὰ καταστήσετε; Ἐκαστος ἐξ ὑμῶν θὰ προσπαθήσῃ νὰ προλάβῃ τὰς μηχανορραφίας τοῦ γειτονός του διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μηχανορραφιῶν. (Fénélon).

Ὅπως αἱ κορυφαὶ τῶν ὁρέων δίδουσι τὸν χαρακτήρα εἰς τινὰ χώραν, οὕτω καὶ οἱ ἡγεμόνες εἰς τοὺς χρόνους καθ' οὓς ζῶσιν.

Ὅταν ὁ Θεὸς διέταξεν ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων νὰ τρώγῃ τὸν ἄρτον τοῦ ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου του, ἐλησμώνησε νὰ συμπεριλάβῃ μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς κριτικούς τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Ἐνεκεν τούτου ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ ἰδρώτος τῶν ἄλλων.

Ὁ φιλάργυρος ὁμοιάζει πρὸς τὸν χοῖρον, ὅστις ζῶν μὲν δὲν εἶνε εἰς τίποτε χρήσιμος, ἀλλὰ θανὼν παρέχει ἡμῖν λαμπρὰ χοιρομήρια, ἀλλὰντας καὶ λιπὸς ἀφθονον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὅτι ἡ μέθη εἶνε κληρονομικὴ εἶνε ἀλήθεια γνωστὴ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος. Τελευταῖον ὁμως ὁ ἄγγλος ἰατρός Dr Erothers ἔκαμε τὴν παράδοξον παρατήρησιν, ὅτι ἡ μέθη μεταδίδεται εἰς τὰ τέκνα ὡς νόσος, καὶ ἂν τὰ τέκνα οὐδόλως ἔπιον ποτὲ ποτὰ οἶνονπνευματώδη. Τοιοῦτοι δὲ ἄνθρωποι κατ' αὐτὸν ἡ ἔχουσι διαρκῆ συμπτώματα μέθης ἢ παροδικὰ κατὰ διαλείψεις προερχόμενα μετὰ ψυχικὰς διεγέρσεις. Γνωστὸν ἐπίσης εἶνε ὅτι ἐνίοτε τὰ τέκνα γεννῶνται ἡλίθια ἢ παραμεμορφωμένα ἐνεκα τῆς μέθης τῶν γονέων. Πολλοὶ δὲ κληρονομικαὶ νόσοι ἢ ἀναπτύσσονται εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν τῶν τέκνων ἢ βραδύτερον κατὰ τὴν αὔξησιν αὐτῶν. Ὅτι ὁμως πρὸς ταῖς ψυχικὰς ἀνωμαλίαις ἀναπτύσσεται εἰς τὰ τέκνα βραδύτερον καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ὁμοιότης τοῦ προσώπου ἀπὸ γονεῖς πίνοντας οἶνονπνευματώδη εἶνε παρατήρησις ὅλως νέα. Πολλὰ πρόσωπα ἀνεπτυγμένα

ὁμαλῶς τὴν διάνοιαν κατὰ τινὰς περιστάσεις χωρὶς νὰ πῶσι ποτὸν οἰνοπνευματῶδες λαμβάνουσι τὴν ὕψιν μεθύσου καὶ δρῶσιν ὡς οἰνοβαρῆ. Ὁ Dr Erothers διηγεῖται τοιαῦτα περιστατικά. "Ἐμπορὸς τις μαθὼν ὅτι ἡ κόρη αὐτοῦ ἀπεβίωσεν ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐντὸς ὀλίγου δὲ ἐφέρετο ὡς ἐντελὼς μεθυσμένος, ἱατρὸς δὲ προσκληθεὶς ἐκήρυξεν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον. Ὁ παθὼν ἔμεινε κλινήρης ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, βραδύτερον δὲ δὲν ἐνθυμεῖτο ποσῶς τί ἔπραξε. Οὐδὲν δὲ εἶχε πῖσι ποτὸν οἰνοπνευματῶδες. Ἐκτὸς δὲ τούτου πρόσωπα πίνοντα κατὰ κόρον ποτὰ οἰνοπνευματῶδη, βραδύτερον δὲ ἀπέχοντα τούτων, συμβαίνει ἐνίοτε νὰ καταλαμβάνωνται αἰφνης ὑπὸ μανίας μικρᾶς προσομοίας πρὸς μέθην.

Ὁ λόρδος Albemarle εἶνε ὁ μόνος ἐπιζῶν βρετανὸς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν πολυμησάντων κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ. Κατὰ τὴν 72 ἐπέτειον τῆς ἀξιομνημονεύτου μάχης ἔλαβε τὰς εὐχὰς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἀπαξαπάσης τῆς βρετανικῆς ἀριστοκρατίας.

Ἡ ἀτμοκίνητος θαλαμηγὸς Now—Then, ἡ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ διασήμευ τυφλοῦ Ἀμερικανοῦ μηχανικοῦ Χέρρεσσωφ ἐξετέλεσεν ἐσχάτως τὸν ἀπὸ Βριστόλης—τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀμερικανικῆς πόλεως—μέχρι Νέας Ὑόρκης πλοῦν εἰς διάστημα 7 ὥρῶν καὶ 6 λεπτῶν, ματὰ μέσης ταχύτητος 24 κόμβων καθ' ὥραν. Ἡ ταχύτης ἔφθασε μέχρις 28 κόμβων (51 χιλίω. 86, καθ' ὥραν), πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἀτμοκινήτῳ ναυσιπλοίᾳ. Τὸ ἰδιαιτέρον γνῶρισμα τῶν πλοίων τῶν ναυπηγούμενων ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τούτου εἶνε οἱ ἀτμολέβητες αὐτῶν, οἵτινες κατ' ἰδιαιτέρον τρόπον κατασκευαζόμενοι ἀντέχουσιν εἰς μεγάλην πίεσιν.

Ἡ ἐν Δρέσδῃ διοργανωθεῖσα ἔκθεσις ἀσπρορροῦχων χρησίων διὰ τὰ βρέφη κινεῖ τὸν θαυμασμὸν ὅλων. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην προὐκάλεσεν ἡ βασίλισσα Καρόλα τῆς Σαξωνίας φροντίζουσα μητρικῶς περὶ τοῦ προσδοκωμένου τέκνου τῆς μεγάλης δουκίσσης Μαρίας Ἰωσηφίνης. Ἡ ἔκθεσις περιέχει πᾶν ὅ, τι χρειάζεται εἰς παιδίον νεογέννητον, μέχρι ἐνὸς ἔτους ἡλικίας. Ἐκεῖ λοιπὸν εὐρίσκονται ὄγκοι ὀλόκληροι λινῶν χιτωνίων, μαλλίνων σκεπασμάτων, σινδόνων τοῦ λουτροῦ, ὑφασμάτων πρὸς τριβὴν τοῦ δέρματος, ἱματίδια, περικνημίδια, περιλαίμια, σιελοδέκται, ὑποφόρια, ἐπανωφόρια, ὑποδημάτια, σκουφίδια καὶ ὅλος ὁ συρφετὸς τῶν ὑπὸ τῆς στοργῆς τῶν μητέρων ἐφευρεθέντων πραγμάτων καὶ ὀνομάτων. Τὰ πάντα δὲ εἶνε ἐξ ὕλικου ἀρίστου. Αἱ δαντέλλαι εἶνε ἐν μέρει προῖον τῶν ὀρεινῶν χωρῶν τῆς Σαξωνίας, ἃς ἡγόρασεν αὐτὴ αὐτὴ ἡ βασίλισσα ἢ ἀπέστειλεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἃς ἐφόρου τὰ τέκνα τῆς. Καὶ πολλὰ δὲ ἀντικείμενα εἶνε ἔργα τῶν χειρῶν τῆς βασιλίσσης. Τὸ γενικὸν ὅμως ἐνδιαφέρον διεγείρει τὸ λίκνον τοῦ προσδοκωμένου ἡγεμονοῦ παιδός. Τοῦτο κατεσκευάσθη ἐν Ἐνετίᾳ ὑπὸ τοῦ ξυλοτεχνουργοῦ Caddorin κατὰ ὑπόδειγμα τῆς βασιλίσσης. Τὸ λίκνον παριστᾷ γι-

γαντιαίαν κόγχην τῆς Ἀφροδίτης ἐκ ξύλου κληθρῆς, φερόμενης ὑπὸ τριῶν ἀγγέλων ἐκ ξύλου φηγοῦ· τέταρτος δὲ ἄγγελος ἱπτάμενος ἄνωθεν ὑψηλὰ αἶρει πέτασον λεπτοφυστάτον κατερχόμενον ἐπὶ τοῦ λίκνου ὡς ἐπιστέγασμα.

Ὡς πρὸς τὰς καλλιτεχνικὰς γνώσεις τοῦ Βίσμαρκ γερμανικὴ τις ἐφημερίς διηγεῖται τὰ ἐπόμενα. Ἐν ἔτει 1882 ὁ Βίσμαρκ εὐρισκόμενος ἐν Βαρζὶν εἶδε καὶ τὸν ζωγράφον Λέμπαχ ἐκ Μονάχου, ὃν καὶ ἐφιλοξένησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ὡς εἰκός, ἡ συνομιλία πολλάκις περιστράφη περὶ τὰς ὡραίας τέχνας, αἱ δὲ ἰδέαι τοῦ Βίσμαρκ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἦσαν λίαν πρωτότυποι. Ὁ Βίσμαρκ ὡμολόγησεν ἀπροκαλύπτως ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα του εἶνε ὅλως ἀδαεῖς μουσικῶν γνώσεων. Ἐνῷ δὲ σήμερον ἕκαστος μαθητῆς γυμνασίου ἐν Γερμανίᾳ καλῆς οἰκογενείας δύναται νὰ καυχῇθῃ ὅτι παίζει καλὸν κλειδοκύμβαλον, αὐτὸς οὐδέποτε ἔμαθέ τι, καὶ τοι διδασκθεὶς μικρὸν χρόνον, διότι οὐδέποτε ἠσθάνθη διαφέρειν πρὸς τοῦτο. Ὅσακις ἔβλεπε τὰ μουσικὰ σημεῖα, τοῦ ἤρχοντο δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐνῷ δὲ τὸ ἐλληνικὸν ἀλφάβητον ἐξέμαθεν ἐντὸς ἡμισείας ὥρας, οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὰς μικρὰς γραμμάς μὲ τὰς μελανὰς κεφαλὰς καὶ τὰ συνδετικά σημεῖα τῆς μουσικῆς κλίμακος, ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ στερεῖται ὅλως μουσικοῦ αὐτιοῦ καὶ μουσικοῦ αἰσθηματος. Προτιμᾷ νὰ ἀκούῃ ἰταλικὸν ὄργανον ἢ ἀρμόνιον χειρόπαικτον, οἷα περιφέρουσι τὴν νύκτα οἱ κωμάζοντες διὰ τῶν ὁδῶν. Τὸ θέατρον καὶ τὰ ὥδεα εἶνε δι' αὐτὸν ἄγνωστοι χώραι. Καὶ ἂν ἤθελε δὲ νὰ τὰς ἐπισκεφθῇ, δὲν εἶχε καιρὸν πρὸς τοῦτο. Ἀρέσκειται ἀκούων προσέτι καὶ τὴν μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φωνὴν ὁμοιάζουσαν βάρβιτον. Τὴν μουσικὴν ἀγαπᾷ μόνον ἡ σύζυγός του. Μεταβαίνων δὲ κατὰ τὴν συνομιλίαν εἰς τὴν τέχνην τοῦ Λέμπαχ, εἶπεν ὅτι πολὺ ὀλίγα ἐδιδάχθη καὶ ἐκ τῆς ζωγραφικῆς. Ἀρέσκειται ἀκούων τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του διηγούμενα περὶ τῆς ἐθνικῆς πινακοθήκης καὶ εἶδε καὶ τὰς εἰκόνας ἀλλὰ . . . μόνον ἐν φωτογραφίᾳ. Ἀφ' ἐνὸς μὲν εἶπε δὲν ἔχει καιρὸν, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἶνε καὶ πολὺ γέρων ὅπως ἀναπτύξῃ τὸ καλλιτεχνικὸν του αἶσθημα.

Κατὰ τὰς ἀνακοινωθείσας πρὸς τὴν ἐν Παρισίους Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν παρατηρήσεις τοῦ κ. Ρισσέ, ἐν ὁμαλῇ φυσιολογικῇ καταστάσει ὁ κύων ἀναπνέει 20 — 30 φορές κατὰ λεπτόν. Ἐὰν ὅμως τεθῇ ἐντὸς ὑποκαύστου θαλάμου ἢ ὅταν βαδίζῃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπνοῶν καὶ ἐκπνοῶν δύναται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 300 — 330. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁ κ. Ρισσέ ὠνόμασε «πολύπνοια». Ἐπειδὴ παρὰ τοῖς κυσὶ ἀδελὸς διαπνοὴ δὲν ὑπάρχει, ἡ ἐνέργεια τῆς «πολύπνοιας» συνίσταται εἰς τὸ νὰ χαμηλώσῃ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος τοῦ κυνὸς αὐξάνουσα εἰς μεγίστας διαστάσεις τὴν διὰ τῶν πνευμόνων διαπνοήν. Κύων κρατούμενος ἐντὸς ὑποκαύστου θαλάμου καὶ τεθειμένος ἐπὶ πλάστιγγος ἀποβάλλει εἰς διάστημα ὥρας 11 γραμμάρια ὕδατος καθ' ἕκαστον χιλιόγραμμα μὲν τοῦ βάρους αὐτοῦ. Ἡ «πολύπνοια» εἶνε λοιπὸν μέσον ψύξεως.